

Дванайсетото съобщение

**Божествената Троица, Духът на Исус
и Божието царство**

Пасажи от Писанията: Деян. 1:3; 2:32-36; 8:12;
14:22; 16:6-7; 20:28; 28:23, 31

I. Както Божествената Троица представлява структурата на целия Нов Завет, така Тя представлява структурата на книгата Деяния; в глава след глава на Деяния се разкрива действието на Божествената Троица за извършването на Божията новозаветна икономика—напр., 1:1-2, 4-5, 8, 11, 21; 2:4, 17-18, 21-24, 27, 31-33, 36, 38; 13:2, 4, 7, 9-10, 12, 16, 23, 30, 33-39, 49-50, 52; 28:15, 23, 25, 31:

- А. Триединният Бог—Отец, Синът и Духът—взе пълно участие във възнесението на Сина и в изливането на Духа—2:32-36:
 - 1. Синът се възнесе, Отец Го превъзвиси и Духът се изля—Лк. 24:51; Фил. 2:9; Деян. 1:9-11; 2:32-36.
 - 2. Отец, Синът и Духът бяха тясно свързани с изливането на Духа като завършеността на преминалия през процес Триединен Бог—33-ти стих; Йн. 7:37-39; Фил. 1:19.
- Б. В Деяния 16:6-7 титлите *Святият Дух* и *Духът на Исус* се използват взаимнозамеждано, което показва, че Духът на Исус е Святият Дух:
 - 1. Титлата *Святият Дух* е общата титла на Божия Дух в Новия Завет—Деян. 9:17, 31.
 - 2. Като съд, съдържащ Триединния Бог, Павел беше напълно конституиран със Святия Дух и с Духа на Исус—Еф. 3:14-17; Лк. 1:35; Деян. 2:32-36; Фил. 1:19.
 - 3. Работата, която вършим за Господа, зависи от Духа, Който ни води, направлява, наставлява и конституира; когато всесъдържащият Дух се превърне в наша конституция, нашата работа ще бъде изражение на този Дух—Деян. 16:6-7; Римл. 8:9; Фил. 1:19.
- В. Бог придоби църквата „чрез Собствената Си кръв“—Деян. 20:28:
 - 1. Бог купи църквата, като плати цената със „Собствената Си кръв“.
 - 2. Чрез възплъщението нашият Бог, Създателят, Вечният, се сля с човека—Йн. 1:1, 14:
 - а. В резултат на това Той вече не е само Бог—Той стана Богочовек с кръв, Който можа да умре за нас—1 Йн. 1:7.
 - б. Когато Господ Исус, Богочовекът, умря на кръста, Той умря не само като човек, но и като Бог.
 - 3. Кръвта, която Той проля, беше не само кръвта на човека Исус, но и кръвта на Богочовека.
 - 4. Затова Неговата кръв, чрез която Бог придоби църквата, е Неговата Собствена кръв—Деян. 20:28.

II. Изразът *Духът на Исус* е особен израз, свързан с Божия Дух, и обозначава Духа на възплътения Спасител Исус, Който в човешката Си природа премина през човешки живот и смърт на кръста—16:7:

- А. Духът на Исус съдържа в Себе Си не само божествения елемент на Бога, но и човешкия елемент на Исус заедно с елементите на Неговия човешки живот и с претърпяната от Него смърт—1:3.

- Б. Духът на Исус е не само Божият Дух с божественост в Себе Си, за да можем да живеем божествения живот, но също и Духът на човека Исус с човешка природа в Себе Си, за да можем да живеем подобаващ човешки живот и да понасяме неговите страдания—Римл. 8:18; 2 Кор. 1:5:
1. В своите страдания Павел се нуждаеше от Духа на Исус, Който съдържа в Себе Си страдащия елемент и страдащата сила за устояване на гоненията—Кол. 1:24; Деян. 9:15-16; 16:7.
 2. В благовестването си днес ние също се нуждаем от Духа на Исус, за да се изправяме срещу противопоставянията и гоненията.
- В. Духът на Исус включва в Себе Си повече от Святия Дух—стих. 6-7:
1. Святият Дух е свързан само с възплъщението и рождението на Господ Исус—Лк. 1:35; Мт. 1:18, 20.
 2. Духът на Исус включва в Себе Си Неговата човешка природа, Неговия човешки живот, Неговата всесъдържаща смърт, Неговото животовлагащо възкресение и Неговото възнесение—Деян. 1:1-3, 8; 2:23, 32, 36.
- Г. Както Духът на Христос е реалността на Христос, така Духът на Исус е реалността на Исус—Римл. 8:9; Деян. 16:7:
1. Ако нямаме Духа на Исус, Исус няма да бъде реален за нас.
 2. Исус е реален за нас, защото ние имаме Духа на Исус като реалността, като реализацията на Исус—7-ми стих.

III. Божието царство е главната тема на проповядването на апостолите в Деяния—1:3; 8:12; 14:22; 19:8; 20:25; 28:23, 31:

- А. Фактът, че възкръсналият Христос се явяваше на апостолите в продължение на четирийсет дни и им говореше „за Божието царство“, показва, че царството щеше да бъде главната тема в проповядването на апостолите в тяхното предстоящо поръчение след Петдесетница—1:3.
- Б. Съгласно Новия Завет Божието царство е една невидима, нематериална сфера; всъщност Божието царство е една Личност—Самият Господ Исус Христос—Лк. 17:20-21.
- В. Църквите и Божието царство вървят ръка за ръка; църквите, произведени чрез разпространяването на възкръсналия Христос, са Божието царство на земята днес—Деян. 14:22; 20:25:
1. Възкръсналият Христос, Който разпространява Себе Си в Своето възнесение чрез Духа и посредством учениците, е реалността на Божието царство; Божието царство е Неговото разширяване—1:8; 8:12:
 - а. Църквите са разширяването на Христос, Който дойде да посее Себе Си като семето на Божието царство; това е разкрито в Евангелията—Мк. 4:3, 26.
 - б. В Евангелията Христос беше семето на царството; в Книгата Деяния виждаме разпространяването на това семе за произвеждането на църквите като Божието царство—8:1, 12; 13:1-4.
 2. Ние в църквите сме разпространяването и разширяването на Христос и ние уголемяваме Божието царство—Откр. 1:9, 11.
- Г. Божието царство е разпространяването на Христос като живот в Неговите вярващи за образуването на сфера, в която Бог управлява в Своя живот—2 Петр. 1:3-11:
1. За да могат хората да влязат в това царство, те трябва да се покаят от греховете си и да повярват в благовестията, за да получат прощение на греховете си и да се

- новородят от Бога, за да имат божествения живот, който съответства на божествената природа на това царство—Мк.1:15; Йн. 3:3, 5.
2. Всички вярващи в Христос могат да споделят царството в църковната епоха за своето наслаждение на Бога в неговата праведност, мир и радост в Святия Дух—Римл. 14:17.
 3. Божието царство ще се превърне в царството на Христос и на Бога като наследство и наслада за побеждаващите вярващи в идната епоха на царството, за да могат те да царуват с Христос за хиляда години—1 Кор. 6:9-11; Гал. 5:19-21; Еф. 5:5; Откр. 20:4, 6.
 4. Бидейки вечното царство, Божието царство ще бъде вечно благословение на Божия вечен живот, на който всички Божии изкупени ще могат вечно да се наслаждават в новото небе и новата земя—21:1-4; 22:1-5, 14, 17.
- Д. В Деяния 14:22 Павел умоляваше вярващите, постоянстващи във вярата, да осъзнаят, че през много скърби трябва да влезем в Божието царство, защото целият свят се противопоставя на нашето влизане в него; влизането в Божието царство означава влизане в пълното наслаждение на Христос като царството.
- Е. В 19-та глава на Деяния виждаме, че Сатана се бори срещу разпространяването на Божието царство на земята; победоносното служение за разпространяването на Христос е борба, битка, за Божието царство—стих. 23-41.
- Ж. Павловото проповядване на Божието царство в Деяния 28:31 представляваше разпространяването на възкръсналия Христос:
1. Това се доказва от думите *поучаваше нещата за Господ Исус Христос*, които неща вървят ръка за ръка с Божието царство—23-ти стих.
 2. Да поучаваме за Христос, означава да разпространяваме Божието царство; следователно Божието царство всъщност е разпространяването на възкръсналия Христос—един процес, който продължава да се извършва чрез вярващите днес—31-ви стих.